

Bemærkninger til lovforslaget

Som led i forliget om finansloven for 1990 fremsætter Boligministeriet lovforslag om ændring af lov om individuel boligstøtte. Lovforslaget går ud på, at der ikke kan ydes boligstøtte til den del af lejen, som vedrører betaling for vandforbrug, vandafledningsafgift, kloakbidrag, renovation, etablering og drift af eget fællesantenneanlæg samt eventuelle udgifter til programforsyning udefra. Ændringen i huslejebegrebet indføres gradvis over en 3-årig periode med loft over, hvor meget den støtteberettigende leje højest kan blive nedsat.

Den foreslåede ændring i boligstøtteloven påvirker beregningen af boligtillægget i kontanthjælpen, idet boligtillægget ydes til dækning af de løbende udgifter til boligen efter fradrag af tilskud efter boligstøtteloven. Herudover dækker boligtillægget udgifter til vand, varme, gas, elektricitet, boligindskudslån og lignende løbende udgifter, der har tilknytning til boligen.

En opretholdelse af de nuværende beregningsregler for boligtillægget ville betyde, at kontanthjælpsmodtagere gennem boligtillægget kunne få dækket det beløb, hvormed boligstøtten reduceres som følge af ændringen i boligstøtteloven.

For at modvirke denne virkning på kontanthjælpsområdet foreslås det at ændre boligtilfølsreglerne i bilstandsloven, således at der i de samlede udgifter til vandforbrug, vandafledningsafgift, kloakbidrag, renovation, etablering og drift af eget fællesantenneanlæg samt udgifter til programforsyning udefra foretages et fradrag. Dette fradrag kan i 1990 højst udgøre 60 kr. månedlig. Fradraget forhøjes med højst 40 kr. månedlig fra henholdsvis 1. januar 1991 og 1. januar 1992. Forslaget finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor kontanthjælpsmodtageren ikke modtager boligstøtte. Afgrænsningen af de nævnte udgiftsposter sker i overensstemmelse med reglerne herom i boligstøtteloven.

Det foreslås, at loven tages op til revision senest inden udgangen af 1992, dvs. samtidig med den foreslåede revision af boligstøtteloven.

Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget vil medføre mindreudgifter for det offentlige på ca. 34 mio. kr. i 1990, ca. 88 mio. kr. i 1991 og ca. 104 mio. kr. i 1992 og de følgende år i et skønnet aktivitetsniveau for 1989 og PL 1990.

Mindreudgifterne fordeler sig således:

Staten: 18 mio. kr. i 1990, 45 mio. kr. i 1991 og 53,5 mio. kr. i 1992 og de følgende år.

Kommunerne: 16 mio. kr. i 1990, 43 mio. kr. i 1991 og 50,5 mio. kr. i 1992 og de følgende år.

De økonomiske konsekvenser vil blive drøftet med de berørte kommunale parter.

Skønnet over mindreudgifterne er behæftet med betydelig usikkerhed.

Ændringen af kontanthjælpsreglerne vil berøre så vel kontanthjælpsmodtagere med boligsikring som kontanthjælpsmodtagere uden boligsikring, herunder kontanthjælpsmodtagere, som bor i ejerbolig.

For kontanthjælpsmodtagere med hjælp efter § 42 har denne ændring af kontanthjælpsreglerne kun virkning i perioden fra 1. juli 1990 til 1. oktober 1990, da loven om indførelse af en fast bruttorevalideringsydelse træder i kraft.

Mindreudgiften må ses i sammenhæng med en merudgift til kontanthjælp på ca. 9 mio. kr. i 1990, ca. 24 mio. kr. i 1991 og ca. 28 mio. kr. i 1992 og de følgende år som følge af Boligministeriets forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. De to lovforslag medfører således samlet mindreudgifter til kontanthjælp for det offentlige på ca. 25 mio. kr. i 1990, ca. 64 mio. kr. i 1991 og ca. 76 mio. kr. i 1992 og de følgende år.

Administrative konsekvenser

Den foreslåede ændring af boligtilfølsreglerne i forbindelse med omlægningen af det støtteberettigede huslejebegreb forventes at give de kommunale social- og sundhedsforvaltninger et vist administrativt merarbejde i forbindelse med specificering af de boligudgifter, der er nævnt i lovforslagets § 1, nr. 1.